

2

והענין הוא, דהנה עבודה ה' בכל ענינה חומ"צ, חורה עבודה ונמ"ח, צ"ל נתי" בכל מאור, 25 מדה שהוא מורד לך, היינו למעלה 25 מדידה והגבלה. והגם שבפירוש נאמר בתורה ענין ה' בננוג לצמח אהבת ה' ואהבת או ה"א גו' וכל מאור 25 מ"מ הרי מניין שמצוה אהבת ה' ומה שד"ר רמ"א מ"ע (כפירוש) בתנאים, והללו ג' אהבות ראש ה' ומה שד"ר שם"ח מל"ח, הרי מובן, שענין ה' 25 בכל מאור ומה שד"ר (אהבת ה') אל כל המצוה, שקיימך צ"ל נתי" בכל מאור. וזה מה שבמדרש זה נקרא ג' הדברים בשם עטרות, כי עטרת ענינה (כנ"ל) שהיא נתי" 25 ולמעלה ממדה והגבלה, ובוה נרמז שהעבודה נ"ג הקוין צ"ל נתי" עטרת, למעלה ממדידה והגבלה.

וזהו ענין כל זה בפירוט יותר, הנה עבודה היא עבודה הקרובה ותפילות שבמקום קרובות תקנוהו. וענין התפלה הוא (כמו הקרובות) העלאה מלמטה למעלה כמ"ש והנה סוד מוצב ארצה וראשו התפלה עולים מנתי" דקאי" על הסולם התפלה, היינו שבטלים התפלה עולים מנתי" שמייס סתמם. ועד שהעלי' התפלה היא אל שמימי ועצמותו ית', כדאי' בטפרימי התפלה היא אליו ולא למדתו, וכמאמרם א"ל מתפלל זה לדעת זה החינוך, ועד שהעלי' הוא באופן שממאחד עם צדמ"ה ית'. וזהו מה שתפלה היא מלשון התפלה כלל חרם שפירוש התפלה היינו התאחדות. ועד"ז תפלה היא גם מלשון שפלה, שהוא טפל ונשל לצדמ"ה ית' כעברא קמי מרי 25. וזהו מה שקו זה 25 נק' בשם עטרת, לפי שצ"ל ענין התפלה הוא באופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה ע"ד שנעשה

וזהו ענין כל זה בפירוט יותר, הנה עבודה היא עבודה הקרובה ותפילות שבמקום קרובות תקנוהו. וענין התפלה הוא (כמו הקרובות) העלאה מלמטה למעלה כמ"ש והנה סוד מוצב ארצה וראשו התפלה עולים מנתי" דקאי" על הסולם התפלה, היינו שבטלים התפלה עולים מנתי" שמייס סתמם. ועד שהעלי' התפלה היא אל שמימי ועצמותו ית', כדאי' בטפרימי התפלה היא אליו ולא למדתו, וכמאמרם א"ל מתפלל זה לדעת זה החינוך, ועד שהעלי' הוא באופן שממאחד עם צדמ"ה ית'. וזהו מה שתפלה היא מלשון התפלה כלל חרם שפירוש התפלה היינו התאחדות. ועד"ז תפלה היא גם מלשון שפלה, שהוא טפל ונשל לצדמ"ה ית' כעברא קמי מרי 25. וזהו מה שקו זה 25 נק' בשם עטרת, לפי שצ"ל ענין התפלה הוא באופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה ע"ד שנעשה

- 13) כרכות נד, א (במשנה). 14) ראה תק"ב שם ח"א ע' קע"ד ואילך. ח"ב ע' תכ"א ואילך. דרמ"צ שם קנ"ד, א ואילך.
 15) ואחרון ו, ה. 16) רפ"ז. 17) ברכות כו, ב. ובכ"מ.
 18) ויצא כח, יב. 19) ראה ד"א רסו, ב. ד"ג רמ"ג, א.
 20) חק"ז חמ"ה. 21) חמ"מ קונטרסים ח"ב שישי, א.
 22) הוצא בפרדס של"ב פ"ב. וראה דרמ"צ קי"ז, א ואילך. ובכ"מ שם ק"ח, א. 23) ראה סה"מ תקס"ח ע' תב ואילך. הוצא גם בדרמ"צ ע' א' קצח. ובכ"מ. 24) ראה סה"מ תקס"ח שם. 25) שבת י, א.

הנחת התי' בלתי מוגה

הנחת התי' בלתי מוגה

צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמר ביום חתונתו וביום שמת לבו, וארז"ל דמלך שלמה זה תקב"ה ואמר היא בנס"י וביום חתונתו זה מ"ה. ולפי זה פירוש בעטרה שעטרה לו אמר ביי"ט חתונתו הוא, שבמ"ה עטרו והחתירו ישראל עטרה לתקב"ה. והנה איהא במד"ר עה"פ קדושים התי' גו' והקדשתם והיייתם קדושים כי קדוש המלך נטל מלך שעטרה לו בני המדינה ג' עטרות, מה עשה המלך נטל א' ונתן לראשו ושתי' נתן בראש בניו, כך העלילתם כחתירי' ג' קדושות להקב"ה בכל יום (קדוש קדוש קדוש) מה עשה תקב"ה נוסף קדוש אחד לעצמו, הוא הוא דכתיב כי קדוש אנך ושנים נותן בראש בניו כמ"ש והקדשתם והיייתם קדושים. והנה בהדרושי' 25 משקלים מדרש זה עם ענין העטרה שעטרה לו אמר במ"ה. והענין הוא, משום שענין הקדושה נפעל במ"ה, כמ"ש (בתוך הכנה למי"ה) ואחא תהיו לי ממלכה כהנים וגו' קדוש גו'. וצריך להבין, מהו ענין פרט במשול דבני המדינה שעטרה למלך ג'. עטרות, ומהו ענין שנטל א' ונתן בראשו. ושתי' (שהם שני ענינים נפרדים, שתי עטרות) נתן בראש בניו. וטעם הדבר שבמדרש נותן משל לקדושה מעטרה הוא לפי שעטרה ענינה מקיף ולמעלה מהראש וכ"ש משאר הגוף, והיינו שהיא נתי" קדושה והגבלה.

ולזהו ענין ג' העטרות הנ"ל, מקדים בהדרושים (ד"ה וידבר גו' קדושים תקס"ב) ובה"ה ובה"ה כ"ק אדמו"ר הצ"ח הנדפס בסה"מ צ"ל שלום, ובד"ה צאינה וראינה עזר"ה ויערד 25 אה מאמר המשנה במ"ה אבות (בפרק הנולד בשבת זו בתו"ל) ע"ג. דברים העולים עומד על החורה ועל העבודה ועל גמ"ה. וצריך להבין, למה אומר על גמילת חסדים ל' נקבה ולא על הגומל חסד. גמילת אומר גמילות חסדים ולא לשון נתינה כמו נתן נתן וכי"ב. אך כללות הענין הוא, דג' הדברים חורה עבודה וגמ"ה הם ג' העטרות שעשו בני המדינה למלך.

- 1) שה"ש ג, יא. 2) שהש"ר עה"פ. וראה תענייה כו, ב (במשנה), ובפירש"י שם. ובכ"מ. 3) ויק"ר ספכ"ד. 4) קדושים יט, ב. כ. ד. 5) ר"ה צאו"ר (דעזרת רדת"ה) דלהלן.
 6) יתרו יט, ו. 7) ח"א ע' קע"ד. ח"ב ע' תכ"א. וראה בהוספות שם ע' תרא. 8) דרמ"צ קנ"ג, ב. 9) ע' קצג. 10) ד"ה וידבר וגו' קדושים בסה"מ חרכ"ש ע' קסא. וד"ה צאו"ר בסה"מ ח"ה ע' 201. 11) פ"א מ"ב. 12) ראה תקס"ב שם ח"א ע' קפג. ח"ב ע' תכט. דרמ"צ שם קנ"ט, א.

והענין -

שע"י הוספה בתורה ומצוות בהקדמת עבודת התפלה, שזה כולל גם הוספה בלימוד פנימיות התורה, הפצה המעייינות הוצאה, גזרה שולך בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו, לקבל פני משה אדוקנו, ובמהרה בימינו ממש.

* _____

(51) ראה בא י, ט.

תנתת התי בלתי מוגה

רצונו בתורה, שזה בא מצד קרבה עצמו או שוחד, רק שמעלה את עצמו אל התורה. העלאת מלמטה למעלה. ואף שארז"ל לעולם יעטק אדם בתורה שלא לשמה, הרי אמרו שזהו משום שמתוך שלא לשמה בא לשמה, היינו (כידוע הפירוש) שהתורה ופנימיותה של הלא לשמה הלאה (ובמובן בפשטות) דבאמת כל יהודי בונה לקיים לשמה הלאה, הרינו רק שנוכנסה בו דוח ששות המכה על האמת. וכך הוא גם בפשטות הענין, דהבנת התורה היא מלמטה למעלה, מן הקל אל הכבד, מן הפרט אל הכלל.

8) יעל פני הני"ל יובן גם הסדר שבו נמנו ג' הדברים במשנה, דלכאורה אי"מ, דא לשון המשנה הוא מלמטה למעלה ה"י צ"ל גמ"ח לפני עבודה. ולפי הנ"ל יובן, כי נוסף לזה שבפשוטו, בכדי ביצע ענין העבודה וענין המצות וגמ"ח צ"ל לימוד התורה לפני"ז, ובפרט דקוב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא, היינו שמקור כל הענינים הוא בתורה (ובפרט בענין גמ"ח כמארז"ל) שהתורה חלתה וטופה גמ"ח, הרי עוד זאת דבענין התורה ישנם ב' הקוים דהעלאת דהמלכה, כנ"ל.

11) רוחו מה שבני המדינה מביאים להמלך ג' עטרות ונוטל אחד לעצמו ונותרו שנים בראש בניו, דבני המדינה קאי על בני ישראל, והם מביאים להמלך ג' עטרות שזהו"ע ג' הדברים תורה עבודה וגמ"ח, והקב"ה נוטל אחד לעצמו שזהו קו עבודה העליון מלמטה למעלה, דזהו מה שנוטל לעצמו ונותרו שנים בראש בניו זהו"ע תורה וגמ"ח הממכה מלמעלה למטה, אבל הם שני כמרים בפרדים, וכנ"ל בהחילוק בין תורה לגמ"ח.

12) רוחו"ע צאינה וראינה בנוו ציון וגו', דצ"ל צאינה היציאה מכל מיצרים וגבורים, ואז יהי' גבאינה, בהי' ראי' באלקות, וגם צאינה הוא היציאה מהגלות, ועי"ז וראינה, שלע"ל נאמר גבולת כבוד ה' ודאן כל בשר, וגם לימוד התורה אז יהי' באופן של ראי', ולכן משיח ילמד תורה את כל עם ישראל, שזה כולל גם משה רבינו ואברהם אבינו כיתו"ס. ויהי"ר שע"י -

(46) פסחים נ, ב. ובכ"מ. (47) זחי"א קטא, א. וראה ב"ר בתחלתו. (48) סוטה יד, א. ובכ"מ. (49) ישעי' מ, ה. (50) ראה לקו"ח צו יז, א.

תנתת התי בלתי מוגה